Peygamber Efendimiz (s.a.v) buyuruyor ki:

"İnsanda bulunan huyların en kötüsü, aşırı cimrilik ve korkaklıktır."

Ebu Davud, Cihad, 21.

Cesaret, zalime karşı dik durmaktır.

Yüce Allah (c.c.) buyuruyor ki:

"...O peygamberler, Allah'ın vahiylerini tebliğ eden, Allah'tan korkan, başka hiç kimseden korkmayan kimselerdir. Allah hesap görücü olarak yeter."

Ahzâb suresi, 39. ayet.

1.8. Cesaret

Cesaret, güç veya tehlikeli bir işe girişirken kişinin kendinde bulduğu güven ve atılganlıktır. Cesaret, aynı zamanda şecaat manasına gelmektedir. Şecaat, kişinin savaş, şiddet ve tehlike gibi zor bir durum karşısında yüreklilik göstermesidir.

Cesaret, insandaki fıtri duygulardan biridir. Allah (c.c), diğer bütün canlılara verdiği gibi insana da dışarıdan gelecek saldırılara karşı kendini koruma gücü vermiştir. Bazı insanlarda bu güç daha baskın olabilir. Her şey de olduğu gibi cesaret konusunda da aşırıya gitmemek gerekmektedir.

Cesaretin erdem sayılabilmesi için, kişinin benlik kaygısından uzak olması, çıkar sağlamak, insanları hâkimiyeti altına almak gibi nefsani arzuları ile hareket etmemesi gerekmektedir. İnsan kıskançlık ve riya gibi kötü duyguların esiri olmadan dini ve insani değerlerin korunması ve haksızlıkların ortadan kaldırılması için mücadele ettiği zaman gerçek anlamda cesur olur.[40]

Kur'ân-ı Kerim'de, herhangi bir şekilde zulme uğradığında, bir zorbalıkla karşılaştığında buna boyun eğmeyip kendini savunmayı Müslüman'ın vasıfları arasında sayılır: **"Zulme uğradıktan sonra, kendini savunup hakkını alan kimseye (ceza vermek için) bir yol yoktur. Ceza yolu ancak insanlara zulmedenler ve yeryüzünde haksız yere taşkınlık edenler içindir..."[41]**

Peygamber Efendimiz'de (s.a.v) diğer ahlaki faziletlerin en güzel örneklerini gördüğümüz gibi, cesareti de en mükemmel şekilde ondan öğrenmekteyiz. Abdullah bin Ömer (r.a.), "Resulullah Efendimiz'den daha yiğit, daha kuvvetli, daha şecâatli bir kimse görmedim!"[42] demiştir. Nitekim Sevgili Peygamberimiz (s.a.v), İslam'ı tebliğ ederken çeşitli eziyetlere katlanmış; gösterilen tepkiler karşısında yılmadan yoluna devam etmiştir. O, hayatı boyunca korku nedir bilmemiş ve devamlı olarak ashabına cesaret vermiştir. İslami tebliğden vazgeçmesi için türlü yollar denenmiş, kendisine servet ve makam teklif edilmiştir. Ancak O, saldırılar karşısında boyun eğmemiş; kendisine yapılan teklifleri ise şu sözlerle geri çevirmiştir: *"Ben, Allah tarafından gönderildim; kendiliğimden bir şey söylemiyorum. Allah'a yemin ederim ki bu görevimden dönmem için güneşi sağ elime, ayı sol*

40. Mustafa Çağrıcı, "Şecaat" md. TDVİA, C 38, s. 403.
41. Şûra suresi, 41-42. ayetler.
42. İbn Sa'd, C I, s. 373.

elime koysalar, yine de vazgeçmem. Allah ya onu galip kılar yahut da ben bu yolda yok olur giderim."[43]

43. İbn Hişam, C I, 352.
44. Mustafa Çağrıcı, "Müsamaha" md. TDVİA, C 32. s. 71.
45. Bakara suresi, 185. ayet.
46. Bakara suresi, 286. ayet.
47. Mâide suresi, 6. ayet.
48. Bakara suresi, 256. ayet.
49. Yûnus suresi, 99. ayet.
50. Âl-i İmrân suresi, 20. Ayet; Şûrâ suresi, 48. ayet; Gaşiye suresi, 22. ayet.

